

Žiji s rodinou (manželka a dvě malé děti) v devátém patře nově opraveného paneláku v Brně-Lesnė. Byt je nově postavený, stěhovali jsme se do něj před necelými dvěma lety a máme z něj krásný výhled na celé Brno a okolí. Doslova pár kroků od oken máme les, pod okny supermarket, poštu, školku, školu, parky. Doprava do centra města je výborná. Manželka je na mateřské, náš Vojta má přes dva roky, Anežka se narodila v listopadu 2002.

Sebe i rodinu živím poslechem hudby a rozhodováním o tom, jakou hudbu budou poslouchat jiní. Jsem totiž zaměstnaný na celý úvazek jako vedoucí redakce populární hudby v křesťanském Radiu Proglas. Splnil se mi tím hned dvakrát můj dětský sen. Jednak jsem chtěl vřdycky pracovat v rádiu. A jednak jsem v tom rádiu chtěl mít na starosti právě hudbu. Má práce je velmi pestrá: od jednání s vydavatelstvími a budování hudebního archivu (v současné době mám v archivu k dispozici kolem 7000 cédéček, která jsem všechna osobně naposlouchal) přes vytváření hudebních playlistů až po přípravu konkrétních hudebních pořadů profilů interpretů, rozhovorů, živých koncertů ze studia, hitparády atd. Proglas je sice menšinové rádio (co se týče žánru i počtu posluchačů), ale v rámci svých možností se snažím pomáhat hlavně mladých kapelám a písničkářům. Snažím se nebýt pasivním příjemcem nahrávek, ale spíše sám pátrám po tom, co se kde objevilo, kdo nový je na scéně, co vychází.

Aby toho nebylo málo, oprášil jsem psanou žurnalistiku. Na internetových stránkách Proglasu (www.proglas.cz) pravidelně zveřejňuji recenze na alba, z kterých nejčastěji hrajeme (vřdy jeden článek týdně), dále na web přispívám různými aktualitami a postřehy z koncertů. Už několik let spolupracuji také s InternetFOLKem, na který dodávám články jednou za 14 dní. Ještě četnější je má spolupráce s časopisem Folk & country. Píšu pro něj recenze, rozhovory, případně další články. Mnohým utajenou perličkou je má občasná spolupráce s časopisem Senior, kam přispívám také články s hudební tematikou.

Mým největším mimohudebním koníčkem je četba odborné literatury, a to především historické (historii jsem mimochodem, vedle žurnalistiky, vystudoval). Mám doma kompletní edici Dějiny států plus několik dalších kompletních řad dějepisných knih, do knížek dávám všechny peníze, které vydělám jinde než v rádiu. Pravidelně (denně) předčítám doma manželce, která ač stavební inženýrka má už docela slušné historické znalosti. Zajímají mě také jazyky, ale spíše bádám v jejich struktuře, než že bych se snažil všemi plynně hovořit. Třeba takové mutace souhlásek v bretonštině jsou úžasné! Minulost, kdy jsem občas tlumočil z francouzštiny, si připomínám jednou týdně, kdy dávám jednomu známému soukromé hodiny tohoto jazyka.

Kdysi mi vyšla sbírka básní (Soukromý vesmír), průkopnické dílo mého vlastního směru, secretismu (se kterým jsem se jakýmsi omylem dostal i do encyklopedie Nová jména v české literatuře, či jak se ta kniha jmenovala). Od té doby, co jsem se oženil, tedy nějakých pět let, už ale poezii nepíšu. Spíš než inspirace mi chybí čas.

Cím žije Milan Tesar?

Napsal uživatel ptal se Tomáš Zeno Václavík
Čtvrtek, 19 Červen 2003 01:00

V žádném případě se tedy nenudím. Určitě jsem zapomněl na spoustu věcí, které rád dělám. Sem tam se dostanu k rodičům do Ketkovic (ano, ty trampy vyhledávané Ketkovice s tím Ketkovákem, zříceninou, o které zpívá Kamelot). Občas mě můžete vidět na pískovišti s dětmi. A rád s nimi také chodím do zoo. Vždyť ještě v šesté třídě základní školy jsem chtěl být zoologem-mammalogem (tj. odborníkem přes savce).